



מרכז המידע למודיעין ולטרור
ע"ש האלוף מאיר עמית
המרכז למורשת המודיעין (מל"מ)

המלחמה על התודעה: הגם שסבב הלחימה האחרון ברצועה הסתיים במאזן שלילי בראייתם של ארגוני הטרור, הוא מוצג על ידם כ"ניצחון". במרכז "נראטיב הניצחון" שלהם עומדת הצלחתם לשבש את שיגרת החיים של האוכלוסייה בדרום ישראל והפוטנציאל שבידם להכניס בעתיד תושבים נוספים למעגל הירי. הג'האד האסלאמי בפלסטין אף מעלה טענה (חסרת בסיס), כי הסכם ההרגעה כולל מחויבות של ישראל להפסיק את הסיכולים הממוקדים.



בכיר הג'האד האסלאמי בפלסטין מחדד אלהנדי נושא דברים בתהלוכה ברצועת עזה שהתקיימה ב-13 במרץ תחת הכותרת "בשורת הניצחון". בנאומו הציג אלהנדי כמו גם דוברים נוספים את סבב ההסלמה האחרון כ"ניצחון פלסטיני" ברקע נראים צילומים וססמאות הנוגעים לחנא שלבי וח'צר עדנאן, שני פעילי הארגון העצורים בישראל (paltoday.ps, 13 במרץ 2012).

כללי

1. סבב ההסלמה האחרון ברצועת עזה **הסתיים, להערכתנו, במאזן שלילי בראייתם של ארגוני הטרור בשל מכלול סיבות:** הצלחתה של ישראל למנוע פיגוע טרור מהגבול הישראלי-מצרי תוך סיכול ממוקד של בכירים בוועדות ההתנגדות העממית; האפקטיביות הנמוכה של הרקטות, שמצאה ביטויה במיעוט הנפגעים בקרב אזרחי ישראל למרות היקף הירי החריג בסבב הלחימה האחרון; הצלחות היירוט של מערכת "כיפת ברזל"; מספר גדול של נפגעים מקרב ארגוני הטרור, בעיקר הג'האד האסלאמי בפלסטין, לעומת מספר נמוך של פגיעות באזרחים פלסטינים בלתי מעורבים.

2. כל אלו תרמו, להערכתנו, **לתחושה של הפסד בסבב הסלמה האחרון בקרב ארגוני הטרור. תחושה זאת הביאה אותם (כדרכם בעבר) למענה פומבי מהיר בתחום התודעתי ובו בזמן עשויה לחייב אותם בהמשך להפקת לקחים במישור המבצעי (למשל, מציאת מענה לאתגר של ביצועי "כיפת ברזל").**

3. "נראטיב הניצחון" של הג'האד האסלאמי בפלסטין (שגובה ע"י חמאס) התבסס על שני מרכיבים מרכזיים:

א. **המרכיב ראשון** הינו הצלחת ארגוני הטרור (ה"התנגדות") **לשבש את שיגרת החיים של יותר ממיליון תושבים בדרום ישראל.** על פי טיעון זה הדבר **הופך את הצלחותיה של "כיפת ברזל" לחסרי משמעות** לעומת הפסקת לימודיהם של התלמידים בדרום ישראל ושיתוק המשק הישראלי, המוצגים כמדדים העיקריים לאפקטיביות של ירי הרקטות.

ב. **המרכיב השני** הינו הטיעון שהרגיעה, אשר הושגה בתום סבב ההסלמה, **הסתיימה ב"הישג" פלסטיני חסר תקדים.** עיקרו של "הישג" זה הינו הטענה (שאין לה על מה לסמוך) **כאילו עלה בידי הג'האד האסלאמי בפלסטין לחלץ מישראל מחויבות מדינית (במשתמע כלפי המצרים), שלא לחדש את הסיכולים הממוקדים נגד הארגונים הפלסטינים** (תוך הפרחת איומים שאם ישראל "תחזור לסורה" הרי שבסבב הבא יגיעו טווח הרקטות רחוק יותר, "מעבר לאשדוד").

4. באופן זה של הצגת תוצאות סבב ההסלמה הנוכחי גלומה, להערכתנו, הכשרת הקרקע ההסברתית ואולי אף המדינית, לקראת סבב ההסלמה הבא. זאת במסגרת עניינו של הג'האד האסלאמי בפלסטין (ולא בהכרח של חמאס) להמשיך בדפוס של סבבי הסלמה המסתיימים ב"הרגעה" שברירית, שבהם הארגון אינו נאלץ לשלם מחיר כבד. לפיכך צפוי, שפעולות סיכול ומנע של ישראל, בתגובה על הכנות לפיגועים או ניסיונות ירי לעבר ישראל, תוצגנה בעתיד ע"י הג'האד האסלאמי בפלסטין (ויתכן גם ע"י ארגונים נוספים), הסברתית ומדינית, כהפרת הבנות ההרגעה הנוכחות ע"י ישראל. באופן זה מקווה הג'האד האסלאמי בפלסטין לבסס מעין "מאזן הרתעה" עם ישראל, שמחד גיסא יאפשר לו להמשיך בפעילות הטרור שלו מהרצועה ויקבע את דימויו כארגון המוביל בלחימה, ומאידך יכבול ידיה של ישראל בבואה להגיב על איומי הטרור נגדה.

הבעייתיות של הג'האד האסלאמי בפלסטין

5. סבב ההסלמה האחרון חיזק במישור הציבורי ברצועה את מעמדו של הג'האד האסלאמי בפלסטין, הנתמך ע"י איראן, כארגון הנושא בעיקר עול הלחימה מול ישראל. לעומת זאת חמאס נתפסה כניצבת מהצד בעמדה של משקיפה וכמי שהעניקה פעם נוספת משקל יתר לשיקוליה הממשליים, המדיניים והפנים-פלסטיניים מול מחויבותה ל"התנגדות" (דרך הטרור).

6. ולמרות זאת המאזן הכולל של סבב הלחימה האחרון הינו, להערכתנו, בעייתי בראיית הג'האד האסלאמי בפלסטין (קל וחומר בראיית וועדות ההתנגדות העממית), שכן:

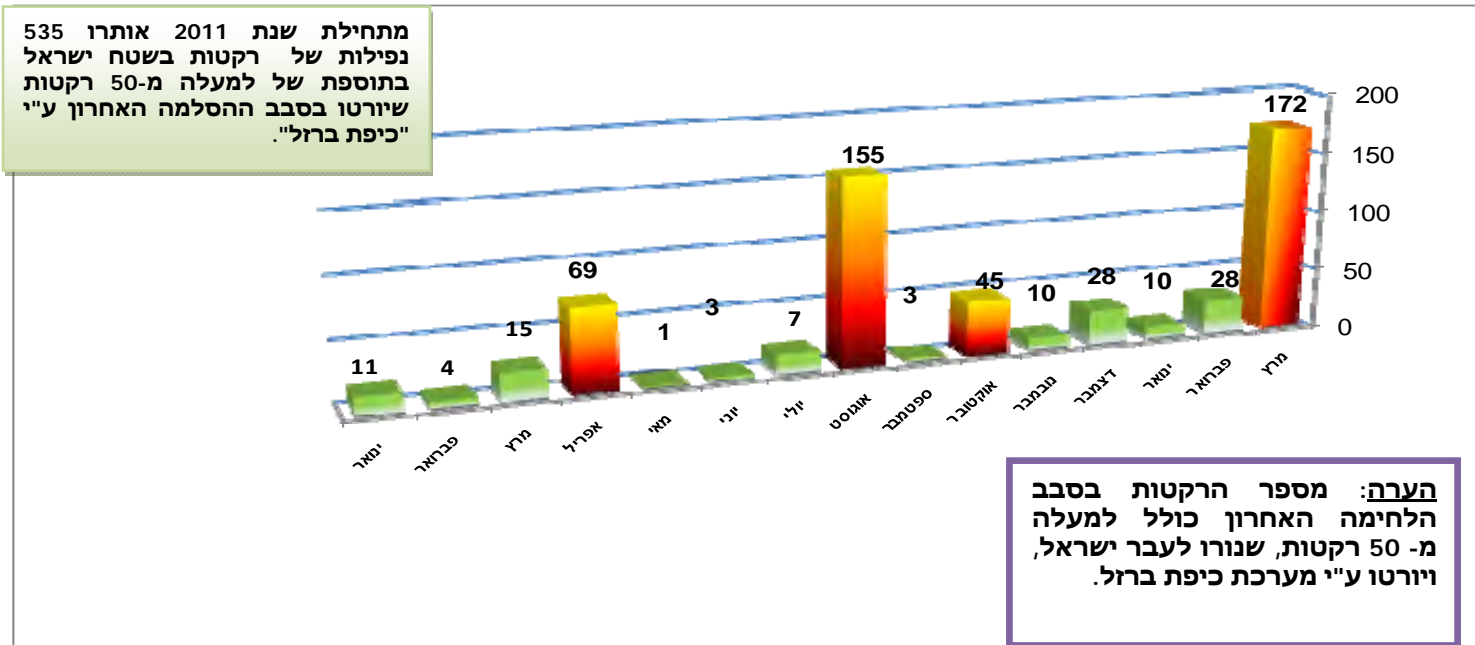
א. מחד גיסא, הג'האד האסלאמי בפלסטין, שהצטרף ללחימה למרות שהסיכול הממוקד לא כוון כלפי מנהיגיו, נשא בעיקר עול הלחימה (מרבית ירי הרקטות לטווחים של מעבר ל-20 ק"מ בוצע ע"י פעילי הארגון). גם בקרב המחבלים שנהרגו בתקיפות צה"ל בלט מספרם הגדול של פעילי הארגון: מתוך 20 מחבלים שנהרגו בתקיפות הללו 14 היו פעילי הג'האד האסלאמי בפלסטין (והשאר בעיקר פעילי ועדות ההתנגדות העממית).



ירי רקטות גראד לעבר באר שבע ואופקים ע"י הג'האד האסלאמי בפלסטין (מתוך סרטון שפורסם באתר פלוגות ירושלים, 13 במרץ 2012)

ב. מאידך גיסא, לא עלה בידי הג'האד האסלאמי בפלסטין לגבות מישראל מחיר כבד עבור הסיכול הממוקד בבכירי ועדות ההתנגדות העממית והריגתם של ופעילי הג'האד האסלאמי בפלסטין, למרות היקף הירי החריג של הסבב האחרון בהשוואה לקודמיו (כ-240 שיגורים של רקטות, מהם כ-170 נפלו בשטח ישראל או שיוכטו ע"י מערכת כיפת ברזל). זאת בין השאר, בשל הצלחת מערכת "כיפת ברזל" ליירט ירי רקטות לעבר עומק ישראל (כשליש מהרקטות שנורו היו לטווח של מעל ק"מ), ובשל התנהלות העורף הישראלי, שסייעה גם היא לצמצום מספר הנפגעים. בסבב האחרון הלחימה נפצעה אומנם מספר אזרחים ישראלים ונגרמו נזקים ברכוש אולם זהו, להערכתנו, מחיר הנתפס כבלתי מספק בראיית הג'האד האסלאמי בפלסטין וועדות ההתנגדות העממית.

נפילות רקטות בשטח ישראל בסבבי ההסלמה מאז תחילת ינואר 2011



מערכת כיפת ברזל, שהצליחה ליירט מעל ל-50 רקטות ארוכות טווח במהלך סבב ההסלמה האחרון (צילום: דובר צה"ל)

ג. זאת ועוד, בסבב הלחימה הנוכחי עלה בידי צה"ל לצמצם למינימום את מספר האזרחים הבלתי מעורבים שנהרגו ובכך ניטל נשק תעמולתי רב עוצמה מידי חמאס ושאר ארגוני הטרור. כתוצאה מתקיפות צה"ל נהרגו בשוגג ארבעה אזרחים בלתי מעורבים, ששהו באזורי לחימה (לעומת 20 מחבלים), וכמה עשרות נפצעו. זאת למרות ששיגורי רקטות בוצעו מקרבת אזורי מגורים ולמרות שיעדים שהותקפו מוקמו באזורים מאוכלסים או סבורים בראיית ארגוני הטרור היחס המספרי שבין הבלתי מעורבים לבין מספרי המחבלים שנהרגו מקשה על קמפיין תעמולתי נגד ישראל. מנגד, הדבר מצביע על יכולות מבצעיות ומודיעיניות גבוהות של הצד הישראלי, שהפגין יוזמה התקפית ונחישות לפגוע בגורמים בכירים בהנהגת ארגוני הטרור על מנת למנוע פיגוע, גם במחיר כניסה לסבב הסלמה נוסף¹.

הבעייתיות של חמאס

7. למרות שחמאס לא השתתפה בסבב ההסלמה האחרונים תוצאותיו העמידו גם אותה במבוכה, שכן:

א. יש בהן כדי לשחוק את מאמצי להרתיע את ישראל באמצעות ארסנל הרקטות הגדול שהיא בונה, בסיוע איראני, כנשק ההתקפי העיקרי וכמרכיב מרכזי במאזן ההרתעה מול ישראל.

ב. בזירה הפנים-פלסטינית נוצר מתח בין חמאס לבין הג'האד האסלאמי בפלסטין, על רקע נטילת ההובלה של הג'האד האסלאמי בפלסטין ב"זירת ההתנגדות". כמו כן חודד המתח הפנימי בתוך החמאס בהתמודדות שבין אילוצי המשילות לבין עיקרון ה"התנגדות". לכך נלוותה גם ביקורת ציבורית על הימנעות חמאס מהלחימה, שלוותה בתהיות על מידת מחויבותה של חמאס ל"דרך ההתנגדות" (קרי, דרך הטרור).

ג. הזירה הבינלאומית ואף העולם הערבי מוסלמי הפגינו אדישות יחסית כלפי האירועים ברצועה: האירועים ברצועה תפסו את שולי מהדורות החדשות של תחנות הטלוויזיה הערבית². גם הקהילה הבינלאומית הפגינה אדישות כלפי האירועים (ועיקר התעניינותה התמקדה באירועים הדרמטיים בסוריה). לכך נוספה הביקורת הפומבית שהשמיע מזכ"ל האו"ם על ירי הרקטות לעבר תושבי דרום ישראל.

¹ הדבר לא מנע ניסיונות לנצל לצרכים תעמולתיים את מותם של האזרחים הפלסטינים. ראש ממשלת תורכיה בנאמו בפרלמנט ב-13 במרץ 2012 האשים את ישראל בגיינוסייד נגד הפלסטינים ברצועת עזה תוך התעלמות מוחלטת מהיחס המספרי שבין מחבלים הרוגים לבין בלתי מעורבים. אסמאעיל הניה, ראש ממש חמאס ברצועה, מסר כי הפלסטינים גישו תלונה למועצת הביטחון של האו"ם על כך שתקיפות ישראל ברצועה מופנות כלפי אזרחים לא חמושים ומהוות "פשעי מלחמה" (צות אלאקצא, 14 במרץ 2012).

² ראו כתבה ביקורתית בעניין שתיקת ערוצי הטלוויזיה הערביים של עבד אלבארי עטואן, אלקדס אלערבי, 12 במרץ 2012.

המענה התודעתי לבעייתיות: "נראטיב הניצחון" של הג'האד האסלאמי בפלסטין

8. במרכז "נראטיב הניצחון" של הג'האד האסלאמי בפלסטין עמדה הטענה, שאין לה על מה לסמוך, **לפיה עלה בידי הארגון לחלץ מישראל התחייבות מדינית, שלא לשוב ולבצע סיכולים ממוקדים** ("התנקשויות")³. **דאוד שהאב**, דובר הארגון, ואתר האינטרנט של הארגון, **הדגישו כי והיה וישראל תפר התחייבות זאת**, אזי תהיה זאת "זכותו" של הארגון להגיב על כך ("אם תחזרו לסורכם, נחזור גם אננו"⁴). מנגד, דובר הארגון ניסה להפחית ממשקל מחויבות ארגונו להפסקת הירי באומרו, **כי אין המדובר בהסכם כתוב אלא בהודעה מצרית על התחייבות ישראל להרגעה ולהפסקת ההתנקשויות, שהג'האד האסלאמי בפלסטין הסכים לה**⁵.

9. בתום סבב ההסלמה **קיים הג'האד האסלאמי בפלסטין ב-13 במרץ תהלוכה ברצועת עזה תחת המסר "בשורת הניצחון"** בסבב ההסלמה האחרון, המכונה "מלחמת ארבעת הימים". דוברים בכירים של הארגון, שנאמו בתהלוכה, **שבו והציגו את הפסקת הלחימה כניצחון לג'האד האסלאמי בפלסטין ול"התנגדות" כולה**. להלן עיקרי הדברים:

א. **עבדאללה ראמצי'אן שלח**, מנהיג הארגון, הציג את סבב ההסלמה האחרון כ"ניצחון העם הפלסטיני על כל פלגיו". הוא טען (בשיחת ועידה), כי ישראל **איבדה את יכולת ההרתעה שלה** וגילתה כי רצועת עזה אינה עוד יעד קל עבודה. לדבריו **אילץ הג'האד האסלאמי בפלסטין את האויב באופן חסר תקדים "להפסיק את מדיניות ההתנקשויות" כחלק מה"הרגעה" שהושגה**. לדבריו כבר מתחילת המו"מ עמד הארגון על כך ש"הפסקת ההתנקשויות" הינה תנאי בל יעבור ליישום ההרגעה. הוא **איים, כי היה וישראל תחדש פעולותיה אזי ינחתו טילים ב"עומק הישראלי"**. הוא סיים דבריו באומרו **שסבב ההסלמה הנוכחי אינו האחרון והלחימה תגיע לסיימה רק עם "שחרור כל האדמות" ו"פירוק הישות הפושעת הזאת"** (קרי, ישראל). **בהשתמשו בטרמינולוגיה של ארגון חזבאללה ומנהיגו חסן נצראללה** ציין מנהיג הג'האד האסלאמי בפלסטין, כי "הניצחון על האויב הינו **"הבטחה אלוהית"** וכי "הישות הציונית" **"חלשה מקורי עכביש"** (13, Paltoday.ps) (במרץ 2012).

ב. **מחמד אלהנדי, חבר הלשכה המדינית של הג'האד האסלאמי בפלסטין**, שיבח את דרך ה"התנגדות" (קרי, הטרור) בהדגישו, כי רק היא מביאה הישגים ומגינה על העם הפלסטיני. לדבריו **קיימת נסיגה בכושר ההרתעה של צה"ל וכי צה"ל אינו מרתיע יותר את הפלסטינים מלפעול**. הוא הציג את סבב הלחימה הנוכחי כהמשך למבצע "עופרת יצוקה" ולעסקת חילופי האסירים עם גלעד שליט באומרו כי **"בכל**

³ אלג'זירה, 12 במרץ 2012.

⁴ אתר פלוגות ירושלים, 13 במרץ 2012.

⁵ אלג'זירה, 12 במרץ 2012.

סיבוב (של לחימה) **האויב נדחק אחורה**". לדבריו "האויב החל בהתנקשות, ספג תגובה, הגיב על התגובה ואחריה ביקש רגיעה". זהו איפא, לדברי אלהנדי, "ניצחון פלסטיני" היוצר "משוואה" לפיה ישראל יוצאת מסבבי הלחימה כשידה על התחתונה (Paltoday.ps, 13 במרץ 2012)⁶.

10. הצגה זאת של "מאזן הרתעה", הנוטה לטובת הפלסטינים, ניתן למצוא גם בדבריו של המכונה **אבו אבראהים**, שהוגדר כאחד מבכירי פלוגות ירושלים בראיון שהעניק לסוכנות הידיעות הצרפתית הוא **התפאר כי נוצר "מאזן אימה עם ישראל בסבב האחרון"** והבהיר את מהותו של מאזן זה, בראייתו:

"איננו חותרים לגרום להרוגים ישראלים ע"י הרקטות שלנו⁷ אלא חותרים [ליצירת] **למאזן אימה בלבד. מסר האימה חשוב יותר אצלנו מאשר ההריגה. מליון וחצי ישראלים נשארו במקלטים** ואנו שמענו את קריאותיהם לעזרה והם כואבים כמו עמנו... לא ניצחנו את הצבא, הרביעי בכוחו בעולם, **אבל האויב הודה בתבוסה. הוא לראשונה התחייב בפני המתווכ המצרי להפסיק את החיסולים**, בעוד שבעבר הושגה רגיעה תמורת רגיעה... איננו בוטחים בכיבוש (קרי, ישראל) ואנו מבינים שהוא (האויב) אינו מכבד את ההתחייבויות, **אבל אנו נפתיע את הכיבוש** אם הוא יבצע מעשה טיפשות להרחבת התגובה"⁸.

11. על מנת **לחזק את מסר ההרתעה** שב והדגיש הג'האד האסלאמי בפלסטי, כי **הארגון לא מיצה בסבב הנוכחי את יכולותיו בתחום ירי הרקטות וכי הוא מכין "הפתעות" לישראל בסבב הלחימה הבא**. במוקד ההתבטאויות הללו עומד האיום להכניס תושבים ישראלים נוספים המתגוררים מצפון לאשדוד למעגל הירי של הרקטות ע"י שימוש ברקטות ארוכות טווח, היכולות להגיע למרכז מדינת ישראל (מעבר לאשדוד). כך למשל:

א. **בערוץ paltoday של הג'האד האסלאמי בפלסטין הופיעו במהלך שעות הערב של ה-12 במרץ מבזקים לפיהם מודיעה הזרוע הצבאית של הארגון כי אם לא יפסקו התקיפות של ישראל ירחיב הארגון את טווח הירי הרקטי לעבר ישראל**⁹.

⁶ אתר אסלאמיסטי תורכי דווח כי מחמד אלהנדי התבטא: "האגף של הג'האד, שירה טילים לעבר ישראל, אילץ [אותה] לקבל את הפסקת האש, כי אחרת [הם] היו מאלצים כ-4 מיליון אזרחים ישראלים לרדת למקלטים (Velfcer.com, 21.3.2012).

⁷ כוונת ארגוני הטרור היוריים את רקטות ופצצות המרגמה מרצועת עזה היא לגרום לנפגעים רבים ככל האפשר בקרב האוכלוסייה בישראל. המספר הנמוך של הנפגעים בצד הישראלי אינו נובע ממגבלות שארגוני הטרור גוזרים על עצמם אלא מהערכות טובה של העורף הישראלי, מהמגבלות הבסיסיות של נשק הרקטות ומשיפור ביכולת יירוט הרקטות של הצד הישראלי.

⁸ סוכנות הידיעות הצרפתית, 16 במרץ 2012.

⁹ paltoday 12 במרץ 2012.

ב. **אבו אברהים**, שהוצג כאחד מבכירי "פלוגות ירושלים", אמר לסוכנות הידיעות הצרפתית, כי **אם ישראל תפגע בבכיר מארגון כלשהו יגיב הארגון בכוח, וירחיב את מעגל התגובה מעבר לאשדוד**. לדבריו **התפתחה הזרוע הצבאית של הג'יהאד האסלאמי בפלסטין, הן מבחינה כמותית והן מבחינה איכותית, וברשותה מצויים כיום אלפי רקטות**. ברקטות הללו (במשתמע, לטווח הארוך) יעשה שימוש רק **אם ישראל תפגע באישים בכירים** (בהקשר לכך ציינה סוכנות הידיעות הצרפתית באותה כתבה, כי לארגונים הפלסטינים, לרבות פלוגות ירושלים של הג'יהאד האסלאמי בפלסטין, יש רקטות מסוג "פגיר 3" ו"פגיר 5" לטווחים של 60-110 ק"מ¹⁰).

"נראטיב הניצחון" של חמאס

12. "נראטיב הניצחון" של חמאס, שהוצג בטונים נמוכים יותר מאשר זה של הג'יהאד האסלאמי בפלסטין, נועד **למנוע שחיקת האיום של "נשק הרקטות" בראייה הישראלית**. הוא התבסס בעיקר על הדגשת יכולתם של הארגונים הפועלים ברצועת עזה לשבש את חייהם של תושבי דרום ישראל, דבר שעל פי טענת חמאס הופך את ביצועי "כיפת ברזל" לחסרי משמעות:

א. **מחמוד אל זהאר**, מבכירי חמאס ברצועה, השתבח בכך שהישראלים החיים מסביב לרצועה נמצאו מאז ה-8 במרץ במקלטים. לדבריו **הירי לעבר ישראל הביא גם להפסקת פעולות התעשייה והחקלאות, ושיבש את כל תחומי החיים של תושביה**. מערכת "כיפת ברזל", לדבריו, "לא הצליחה לעמוד בדרכן של רוב הרקטות ששוגרו לישראל" (ראיון לפורטל אלאנתקאד של חזבאללה, 13 במרץ 2012).

ב. במהלך ביקור באיראן הדגיש אלזהאר כי הישגיה של ה"התנגדות" (קרי, ארגוני המחבלים) בעימות האחרון אינם מתבטאים בהיקף הנזקים שנגרמו לישראל. הביטוי שלהם הינו ירידתם של ישראלים למקלטים **והפסקת פעולותיהם של בתי ספר, אוניברסיטאות, ישובים חקלאיים, מפעלים ותחבורה**. אומנם קיימת א-סימטריה בין כלי הנשק שברשות הארגונים הפלסטינים לבין אלו שבידי ישראל אולם מה שקובע הוא, **שהשפעת הנשק שבידי הארגונים על ישראל גדולה בהרבה מהשפעת תקיפותיה על רצועת עזה** (אתר ערוץ אלעאלם האיראני, 15 במרץ 2012).

ג. האתר "Paltimes", המזוהה עם חמאס, ציין כי "טילי ההתנגדות אילצו את העורף הישראלי להפסיק את הלימודים ולפרסם פקודות לתושבים שנמצאים בטווח

¹⁰ סוכנות הידיעות הצרפתית מה-16 במרץ 2012. בתגובה לראיון ציין אבו אחמד, דובר הזרוע הצבאית של הארגון, כי הראיון אינו מפוברק אולם הוא לא פורסם באופן רשמי מטעם פלוגות ירושלים (צות אלקדס, 17 במרץ 2012).

הטילים לשהות במקלטים מתוך פחד שייפגעו מטילי ההתנגדות" (Paltimes, 12 במרץ 2012).

מענה חמאס לסוגיות תודעתיות נוספות

13. במסגרת המאבק התודעתי נדרשו בכירים בחמאס לתת מענה לשאלה **מדוע הזרוע הצבאית שלה לא נטלה חלק בתקיפות נגד ישראל. מוסא אבו מרזוק**, סגן ראש הלשכה המדינית של חמאס, התייחס לסוגיה זאת בכמה ראיונות: הוא ציין, כי חמאס שוקלת קודם כל את טובתו של העם הפלסטיני והיא **מעולם לא עזבה את דרך ה"התנגדות"** (הטרור). הוא גם ניסה להפחית ממשמעות הסכם ההרגעה שהושג באומו כי **חמאס אינה רואה בו הסכם לטווח הארוך** וטען שממילא ישראל, **שהתחייבה להפסיק את תקיפותיה, ממשיכה לתקוף ברצועה** (ערוץ אלקדס, 18 במרץ 2012). אבו מרזוק שב והדגיש כי **ה"התנגדות"** (קרי, דרך הטרור) **הינה "אופציה אסטרטגית" של חמאס**, ומי ששופט אותה על אירוע אחד עושה לה "עוול גדול" (ראיון לעיתון אלשרק סעודיה, 19 במרץ 2012). בראיון נוסף אבו מרזוק שב והדגיש כי **חמאס לעולם לא תזנח את דרך ה"התנגדות"**. לדבריו **חמאס ממשיכה להתכונן, להתאמן, להתחמש ולשפר את רמת הלחימה של פעיליה**, למרות ה"מצור" ו"התנאים האומללים" של ה"רביעייה" (15 במרץ 2012).

14. **במישור הלגיטימיות הבינלאומית של ירי הרקטות** ספגה חמאס מכה הסברתית, משמזכ"ל האו"ם, בדבריו בפני מועצת הביטחון של האו"ם (12 במרץ 2012), אמר כי ירי הרקטות מרצועת עזה לעבר ישראל הינו **בלתי מתקבל על הדעת**. חמאס, המגלה רגישות לכל ניסיון לפגוע ב"זכותה" לעשות שימוש בירי הרקטות, **גינתה בתוקף הצהרה זאת, וקראה למזכ"ל האו"ם לחזור בו מדבריו** בהם הוא "משווה בין כובש גולן לבין עם חסר מגן". ההודעה של חמאס האשימה את ישראל ("התליין"), אשר פתחה בתוקפנות והפגיזה "באופן נפשע" "תושבים שלווים וחסרי מגן", ללא שום התייחסות לפעילי הטרור שנהרגו (האתר הרשמי של לשכת ההסברה של חמאס, 12 במרץ 2012).